

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.960 van 8 december 1999
in de zaak A. 68.885/X-6579.**

In zake : 1. Yvonne BORMANS-COLSON,
2. Miraise GERRITS-BORMANS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Yvonne BORMANS-COLSON en Miraise GERRITS-BORMANS op 13 mei 1996 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse regering van 24 januari 1996 houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Hasselt-Genk op het grondgebied van de gemeenten As, Genk en Zutendaal, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 maart 1996;

Gelet op het arrest nr. 63.624 van 17 december 1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gelet op het arrest nr. 74.309 van 17 juni 1998 waarbij de debatten worden heropend, het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt belast met het onderzoek van het tweede middel, en de kosten worden voorbehouden;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door
Eerste Auditeur-wnd. afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 24 februari 1999
die de neerlegging ter griffie van het aanvullend
verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend
verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van
verzoeksters;

Gelet op de beschikking van 16 november 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 december
1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
P. JONGBLOET die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor
de verzoekende partijen, en van Advocaat M. van DIEVOET,
die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste
Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de verwerende partij in de
laatste memorie het belang van verzoeksters betwist; dat
zij in dat verband laat gelden dat de eigendommen van
verzoeksters niet worden getroffen door het bestreden
besluit en dat enkel een reservatiestrook wordt inge-
tekend hetgeen niet noodzakelijk de aanleg van een weg
betekent en dat het belang van verzoeksters eerst zal

"ontstaan" indien een bouwvergunning voor de aanleg van een weg wordt afgegeven;

Overwegende dat verzoeksters eigenaar zijn van een domein gelegen op de grens van de gemeenten Genk en As; dat op het grondgebied van de gemeente Genk een woning en een handelszaak voor wand- en vloerbekleding zijn opgericht; dat op het grondgebied van de gemeente As het domein een door oude bomen omringde Kempische hoeve omvat; dat het eigendom gelegen te As, minstens delen ervan, door het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994 houdende de vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Hasselt-Genk op het grondgebied van de gemeenten Houthalen-Helchteren, Opglabbeek, Genk en As wordt bestemd tot "Project-Kerngebied"; dat het besluit van de Vlaamse regering van 8 maart 1995 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Hasselt-Genk op het grondgebied van de gemeenten As, Genk en Zutendaal eerstgenoemd besluit wijzigt o.m. wat de ingetekende reservatiestrook betreft; dat blijkens het bestreden besluit de reservatiestrook eindigt tegenover het eigendom van verzoeksters; dat verzoeksters van het rechtens vereiste belang doen blijken; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat het tweede middel luidt als volgt :

"Tweede middel, genomen uit de schending van de artikelen 1 en 12, eerste lid, van de stedenbouwwet, en uit de schending van het rechtszekerheids- en het transparantiebeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Doordat het bestreden besluit een nieuw tracé voor een toegangsweg naar de Fenix-terreinen vastlegt, waarbij deze strook op het voorlopige eind waar de Maaseikerbaan wordt gesneden eerst versmalt, en vervolgens doodloopt.

En doordat in het bestreden vaststellingsbesluit reeds gesproken wordt over een 'mogelijke doortrekking in de tweede fase'.

Terwijl een plan van aanleg de ordening van een gebied moet vastleggen, rekening houdend met alle relevante en mogelijke maatschappelijke belangen.

En terwijl het gewestplan in het bijzonder de maatregelen van aanleg op het niveau van het gewest en wijzigingen in het net van de voornaamste verkeerswegen moet aangeven.

En terwijl het gewestplan Hasselt-Genk zoals dit nu door het bestreden besluit is vastgesteld, allerm minst blijkt geeft van een vaststaande en coherente beleidsvisie omtrent de ontwikkeling van het gebied, en meer bepaald wat betreft de nieuwe toegangsweg grote vraagtekens doet rijzen omtrent het verdere tracé van de weg vanaf de Maaseikerbaan.

En terwijl beroepers hiervan gewag hebben gemaakt in hun ingediende bezwaarschriften, en de Regionale Commissie van Advies deze zorg heeft gedeeld.

En terwijl het nochtans voor eenieder duidelijk is dat de nieuwe toegangsweg niet kan stoppen aan de Maaseikerbaan, en noodzakelijkerwijze moet verder lopen naar de kern van het projectgebied toe, en zulks ook tot uiting komt in de motivering van het bestreden vaststellingsbesluit zelf waar reeds geanticipeerd wordt op een 'tweede fase', en in de stappen die de promotoren van Fenix reeds nemen om gronden en gebouwen aan te kopen op de plaats waar het tracé normaliter verder zou moeten lopen.

En terwijl het planningsbeleid dat tot uiting komt in het bestreden besluit, kennelijk niet beantwoordt aan het op een behoorlijke wijze vastleggen van een goede ruimtelijke ordening voor het gebied, derwijze dat de burgers inzage én inzicht zouden krijgen in de uiteindelijke ordening die door het Vlaams Gewest nagestreefd wordt.

En terwijl de bestreden beslissing dan ook niet beantwoordt aan de eis van rechtszekerheid die een gewichtig besluit als het vaststellen van een gewestplan voor de realisatie van een belangrijk gewestoverstijgend project moet kenmerken";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"In casu werd in het besluit van 24 januari 1996 duidelijk geformuleerd dat het aanleggen van een nieuwe toegangsweg noodzakelijk is en geenszins voorbarig teneinde de verkeersdruk te ontlasten.

Hierbij werd rekening gehouden met aspecten van een goede ruimtelijke ordening.

Voor de eerste fase zal de aanduiding van de weg behouden blijven tot aan de N 75, aangezien dit tracé het best beantwoordt aan de overige planopties om enerzijds zoveel mogelijk groengebied te vrijwaren en

anderzijds de uitbouw van het bungalowpark te optimaliseren.

Voor de tweede fase zal de reservatiestrook zo veel mogelijk aansluiten bij de N 730, om het Bodembos minimaal te doorsnijden.

Bij de analyse van de ligging van de toegangswegen, kan vastgesteld worden dat bij het vastleggen ervan rekening werd gehouden met milieu-aspecten. Er werd namelijk getracht om zo min mogelijk het groengebied aan te tasten en het Bodembos minimaal te doorsnijden.

(...)

Maar bovenal dient hier gewezen te worden op de kwade trouw in hoofde van verzoekers.

Immers, wanneer verzoekers stellen dat het nochtans voor eenieder duidelijk is dat de nieuwe toegangsweg niet kan stoppen aan de Maaseikerbaan, en noodzakelijkerwijze moet verder lopen naar de kern van het projectgebied toe, en zulks tot uiting komt in de motivering van het bestreden vaststellingsbesluit zelf waar reeds geanticipeerd wordt op een 'tweede fase', en in de stappen die de promotoren van Fenix reeds nemen om gronden en gebouwen aan te kopen op de plaats waar het tracé normaliter verder zou moeten lopen, tracht zij Uw Raad te misleiden.

Waar de Vlaamse Regering in haar besluit refereert naar de 'tweede fase', heeft zij het geenszins over het gebied dat wordt voorgespiegeld door verzoekers, zijnde het gebied ten westen van de Maaseikerbaan, maar heeft zij het wel over het gebied boven de A2-E314 langs de N 730 ten oosten van het Bodembos. De tweede fase refereert dus niet naar het weggedeelte dat eindigt aan de Maaseikerbaan ter hoogte van het project-kerngebied.

(...)

Eveneens verwijzen verzoekers, teneinde de onzekerheid in hun hoofde aan te tonen, naar de stappen die de promotoren van Fenix reeds nemen om gronden en gebouwen aan te kopen op de plaats waar het tracé normaliter zou moeten lopen.

Verzoekers weten evenwel zeer goed dat de onteigeningen ten noorden van hun woonst niet tot doel hebben een toegangsweg aan te leggen, hetgeen duidelijk blijkt uit het besluit van de Raad van bestuur van GOM Limburg waarin in antwoord op de bezwaren van verzoekers wordt gesteld :

'de raad van bestuur merkt op dat zij niet onteigent voor het aanleggen van de invalsweg, maar wel om te voldoen aan de voorwaarden voorgeschreven door de gewestplanwijziging van 27 april 1994, namelijk dat de projectinitiatiefnemers eigendom dienen te hebben over het volledige gebied, ca 380 ha, dat het Fenix-project omvat'.

Tenslotte dient gesteld te worden dat het niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Regering behoort

schikkingen te treffen met betrekking tot de aanleg van wegen op privé-domeinen.
(...)"

Overwegende dat verzoeksters repliceren :

"(...)

Beroepers menen dat deze repliek van het VLAAMS GEWEST een verdere ondersteuning vormt van het tweede middel zoals dit door beroepers is ontwikkeld.

Immers kan niet ontkend worden dat noch uit de tekst van het vaststellingsbesluit, noch uit enig ander stuk uit het administratief dossier met zekerheid kan afgeleid worden waarop de 'tweede fase' van de aanleg van de toegangsweg betrekking zou hebben.

Logischerwijze lag het eerder in de lijn van de verwachting dat onder deze 'tweede fase' toch niet begrepen diende te worden het eerste stuk van de toegangsweg, vanaf de E 314.

Het is ook nu pas, in een bijlage bij de memorie van antwoord, dat het VLAAMS GEWEST te kennen geeft dat met de z gezegde 'eerste fase' zou worden bedoeld het stuk tussen de Europalaan en de Maaseikerbaan, en met de 'tweede fase' het stuk dat daaraan normalerwijze voorafgaat, tussen de E 314 en de Europalaan.

(...)

Voorts zal ook het VLAAMS GEWEST niet ontkennen dat het in elk geval bizar voorkomt om op het gewestplan een autoweg te zien verschijnen die loodrecht uitmondt op de Maaseikerbaan en op de eigendom van beroepers, en op deze plaats ook stopt.

Indien men de redenering die het VLAAMS GEWEST in de memorie van antwoord verdedigt zou doortrekken, zou het dus blijkbaar de bedoeling zijn deze tweede toegangsweg effectief te laten uitmonden op de Maaseikerbaan, waarna de verkeersstroom blijkbaar weer in noordoostelijke richting over deze Maaseikerbaan zou geleid worden om daar terug aan te sluiten op de eerste toegangsweg.

(...)

Dat de Fenix-promotoren tenslotte reeds initiatieven nemen om tot de verwerving over te gaan van de eigendommen van beroepers, die in het verlengde liggen van de toegangsweg die nu op het gewestplan is ingetekend, vormt een bijkomende aanwijzing voor de rechtmatigheid van de vrees dat wel degelijk gedacht wordt aan het doortrekken van de toegangsweg, vroeg of laat.

Dat deze stappen zouden kaderen in een 'verplichting' voor de initiatiefnemers om alle gronden binnen het projectgebied in eigendom te verwerven kunnen beroepers niet geloven, gezien de aanvullende bestemmingsvoorschriften zoals deze bij besluit van 27 april 1994 werden vastgelegd dergelijke verplichting niet inhouden, en de gronden van

beroepers bovendien in deze gewestplanwijziging niet betrokken waren.
(...)"

Overwegende dat in de laatste memorie de verwerende partij nog opmerkt :

"Verzoeksters creëren zelf steeds opnieuw verkeerde hypothesen en leiden dan uit hun eigen foutieve hypothesen af dat de verwerende partij onduidelijk is. Wanneer verzoeksters nog steeds blijven beweren dat de tweede fase uitmondt op de Maaseikerbaan, hoewel het besluit stelt 'dat de reservatiestrook voor de tweede fase zoveel mogelijk aansluit bij de bestaande weg N 730 om aldus het Bodembos minimaal te doorsnijden' is dit een overduidelijk bewijs van de bedoelingen van verzoeksters. Zij weigeren manifest te begrijpen wat de verwerende partij bedoelt en doen aldus zelf rechtsonzekerheid ontstaan";

Overwegende dat het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994 houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Hasselt-Genk op het grondgebied van de gemeenten Houthalen-Helchteren, Opglabbeek, Genk en As het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan Hasselt-Genk heeft gewijzigd met het oog op de aanleg van het zogenaamde Fenix-project; dat een ± 380 ha groot gebied wordt bestemd tot "project-kerngebied" en tot "project-dienstverlening-kerngebied"; dat tussen de bedoelde gebieden en de verkeerswisselaar nr. 32 Genk-Oost, zijnde de verkeerswisselaar van de E 314 met de N 75 een reservatiestrook wordt ingetekend die loopt langs de N 75 tot aan de Horensbergdam en die vanaf de Horensbergdam in een wijde bocht verder loopt, de N 723 kruist, ten noorden van de gronden van verzoeksters verder loopt en reikt tot in het "project-kerngebied", bijna tot aan de grens met het "project-dienstverlening-kerngebied"; dat het besluit van de Vlaamse regering van 8 maart 1995 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Hasselt-Genk op het grondgebied van de gemeenten As, Genk en

Zutendaal het tracé van de reservatiestrook vanaf de Horensbergdam wijzigt; dat de strook niet langer een bocht vormt, maar loodrecht naar de N 723 loopt en eindigt aan de grens van het "project-kerngebied" rechtover het eigendom van verzoeksters; dat vanaf de Horensbergdam een tweede reservatiestrook wordt ingetekend die zuidwaarts loopt in een bocht die vanaf halverwege naast de N 730 loopt en verder de E 314 vervoegt; dat bedoeld besluit o.m. overweegt "dat uit het opgelegde mobiliteitsonderzoek is gebleken dat de eerder vastgestelde ontsluitingsinfrastructuur ontoereikend is om het Fenix-project volledig te kunnen ontwikkelen (en) dat het voorgestelde oprittencomplex met de toegangsweg het best beantwoordt aan de optie zoveel mogelijk groengebied te vrijwaren"; dat verzoeksters tijdens het openbaar onderzoek bezwaarschriften hebben ingediend waarin zij hebben doen gelden dat de reservatiestrook voor een toegangsweg stopt aan de Maaseikerbaan (N 723) terwijl een logische verlenging hiervan eigendommen treft aan weerszijden van de gemeentegrens met alle gevolgen vanden dien (onteingeningen, verkeershinder, verdwijnen mooie omgeving, waardevermindering, gezondheidsredenen), dat onzekerheid blijft bestaan door het niet voorzien van het logisch verlengde van deze reservatiestrook ten westen van de Maaseikerbaan en dit indruist "tegen het principe van inlichten van de burger" en dat de verschuiving met 100 m. noordwaarts van de geplande toegangsweg de hinder voor omwonenden tot een minimum zou beperken en de plaatselijke vijver, de oude plantengroei en de Kempische hoeve aldaar' zou vrijwaren; dat de Regionale Commissie van advies voor de ruimtelijke ordening van de provincie Limburg een ongunstig advies heeft uitgebracht dat luidt als volgt :

"De Commissie adviseert deze gewestplanwijziging ongunstig. Hierdoor blijft het gewestplan van kracht zoals voor dit gebied definitief werd vastgesteld bij

besluit van de Vlaamse regering d.d. 27 april 1994 en dat reeds voorziet in een toegangsweg.

Argumentatie :

1. Het recent goedgekeurde gewestplan (besluit V.R. d.d. 27 april 1994) voorziet reeds een nieuwe toegangsweg die een capaciteit toelaat van 12,5 miljoen bezoekers per jaar wat in eerste fase voldoende moet zijn om het project een slaagkans te geven.

2. De voorgestelde wijziging is, om de hierboven vermelde reden, thans voorbarig en een eventuele tweede fase van toegangsweg dient bekeken te worden op het moment dat daartoe voldoende redenen zijn en de noodzaak aangetoond is.

3. Het huidige voorstel van een tweede toegangsweg veroorzaakt ernstige hinder t.o.v. de directe omgeving, vooral naar bewoners toe maar ook naar het reeds gerealiseerde golfterrein (dat pas in de vorige gewestplanwijziging als golfterrein werd bevestigd in het gewestplan).

4. Het thans reeds voorzien van deze tweede toegangsweg is niet in overeenstemming te brengen met de hoofddoelstelling van het eigen beleid van de Vlaamse regering zoals verwoord in het document 'De gewenste Ruimtelijke Structuur in Vlaanderen' en dat neerkomt op duurzame ruimtelijke ontwikkeling en behoud van de open ruimte.

5. In de MER(s), op te maken met het oog op de vergunningsaanvragen, dienen de verdere effecten en de impact van de ontsluiting van het Fenix-project verder bekeken te worden";

dat de regionale commissie van advies het bezwaar van verzoeksters dat het niet verlengen van de reservatiestrook ter hoogte van de N 723 onzekerheid schept en indruist "tegen het principe van inlichten van de burger" bijtreedt en daaraan toevoegt dat evenwel aan de bezwaren van verzoeksters wordt tegemoetgekomen door het voorstel het geldende gewestplan ongewijzigd te behouden;

Overwegende dat daarop het bestreden besluit werd vastgesteld; dat het de in het ontwerpplan voorziene reservatiestroken behoudt; dat het in zijn preambule de afwijking van het commissie-advies als volgt verantwoordt :

"Overwegende dat het wijzigingsplan de toegangswegen voor de ontsluiting van het FENIX-project beoogt met hun onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat uit het opgelegde mobiliteitsonderzoek blijkt dat bij volledige uitbouw van het Fenix-project een bijkomende rechtstreekse ontsluiting naar de E314 noodzakelijk is; dat het omwille van de grote ruimtelijke impact wenselijk is voor de ontsluiting een fasering in te bouwen; dat in een eerste fase de ontsluiting voorzien wordt via de bestaande Europalaan en de verkeerswisselaar nr. 32 Genk-Oost;

Overwegende dat derhalve het globaal ongunstig advies van de streekcommissie van advies voor de ruimtelijke ordening niet kan bijgetreden worden;

Overwegende dat voor de eerste fase de aanduiding van ontworpen weg behouden blijven tot aan de N 75, Europalaan; dat dit tracé het best beantwoordt aan de overige planopties om enerzijds zoveel mogelijk groengebied te vrijwaren en anderzijds de uitbouw van het bungalowpark te optimaliseren; dat dit tracé eveneens rekening houdt met de mogelijke doortrekking in de tweede fase;

Overwegende dat een reservatiezone voor de tweede fase voorzien wordt in functie van de noodzaak voor de ontsluiting van het project; dat de aanleg van infrastructuur slechts mogelijk wordt na uitvoering van de voorwaarden voorzien in het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift van het betreffende gewestplan 'Gebied voor project'; dat bij verhoogde verkeersdrukke een bijkomende rechtstreekse toegang eveneens de verkeersleefbaarheid op de overige bestaande wegen in de omgeving zal ten goede komen en aldus sluipverkeer vermijden;

Overwegende dat in aanvulling van het advies van de Streekcommissie dient gesteld :

- dat de milieu-aspecten en impact op de onmiddellijke omgeving in het MER, zowel voor de infrastructuur als voor de realisatie van het project, nader aan bod komt;

- dat de reservatiestrook voor de tweede fase zoveel mogelijk aansluit bij de bestaande weg N 730 om aldus het Bodembos minimaal te doorsnijden; dat omwille van de continuïteit van het wegenstelsel het hiervoor ook nodig is het tracé voor de eerste fase te behouden zoals in het ontwerpplan voorzien;

- dat het gebied Duinenheide niet als zone voor openbaar nut behouden blijft teneinde een integratie van het gebied in de zone voor project te optimaliseren;

- dat de motorsportactiviteiten in het gebied Horensbergdam niet verenigbaar blijven met de aangrenzende zoneringen natuurgebied en verblijfsrecreatie binnen de zone voor het project;

- dat de aanleg van de tweede fase de bestemming van het gebied ten zuiden van de E314 'golfterrein'

niet in het gedrang brengt; dat in het plan vastgesteld op 27 april 1994 ook reeds een erfdienstbaarheid langs de E314 aangeduid is;

- dat de infrastructuur ten westen van de Maaseikerbaan behoort tot de zone voor het project en in het geheel van het realisatieplan van het project dient uitgewerkt";

Overwegende dat uit hogerstaande blijkt dat de regionale commissie van advies van oordeel is dat de reservatiestrook van het bij besluit van 27 april 1994 vastgestelde gewestplan "in een eerste fase voldoende moet zijn" om het Fenix-project een slaagkans te geven en dat "een eventuele tweede fase van toegangsweg" dient te worden overwogen wanneer daarvoor redenen zullen zijn; dat duidelijk is dat de regionale commissie van advies met de woorden "eerste fase" doelt op de reservatiestrook die vertrekt aan de verkeerswisselaar nr. 32 Genk-Oost en dat de regionale commissie van advies met de woorden "tweede fase" doelt op de reservatiestrook die vanaf de Horensbergdam langs de N 730 de E 314 vervoegt; dat het bestreden besluit de door de regionale commissie van advies gebruikte woorden herneemt; dat het overweegt dat de ontsluiting van het Fenix-project in een eerste fase zal gebeuren via de reservatiestrook die vertrekt aan de verkeerswisselaar nr. 32 Genk-Oost en dat het tracé van deze reservatiestrook rekening houdt met de tweede fase waarin dit tracé zal worden doorgetrokken vanaf de Horensbergdam, zo dicht mogelijk langs de N 730 tot aan de E 314 teneinde het Bodembos "minimaal te doorsnijden"; dat de draagwijdte van de overwegingen van het bestreden besluit duidelijk zijn en geen enkele onzekerheid doen ontstaan of laten bestaan; dat evenmin verwarring mogelijk is met de zogenaamde "logische verlenging" van de reservatiestrook ter hoogte van de N 723 waarover verzoeksters handelen in hun bezwaarschrift; dat volgens het bestreden besluit deze "verlenging" niet als een reservatiestrook op het plan moet worden ingetekend omdat zij behoort tot de infrastructuur ten westen van de Maaseikerbaan en dus

deel uitmaakt van de zone voor het project en "in het geheel van het realisatieplan van het project dient uitgewerkt"; dat met deze redengeving het bestreden besluit het "doodlopen" van de reservatiestrook ter hoogte van de N 723 naar behoren verantwoordt en getuigt van een oordeelkundige en "transparante" beleidsvisie en alleszins de ingeroepen wetsartikelen correct toepast; dat tenslotte blijkens de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994 houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Hasselt-Genk op het grondgebied van de gemeenten Houthalen-Helchteren, Opglabbeek, Genk en As de bestemming van het gebied waarin het Fenix-project is gelegen eerst kan worden verwezenlijkt nadat de projectinitiatiefnemers het eigendomsrecht van het gebied hebben verworven en "een realisatieplan" is aangenomen; dat de verklaring van de verwerende partij dat dit de onteigeningen uitlegt waarvan verzoeksters gewagen, kan worden aangenomen; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De bij arrest nr. 63.624 van 17 december 1996 bevolen schorsing wordt opgeheven.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van verzoeksters, elk voor de helft.

Artikel 4.

Het arrest wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als het bestreden besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht december 1900 negenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.